

aar, ved jeg, at det mange Steder vil knibe svært haardt for de Fiskere, der tidligere have faaet Laan, at udrede det Afdrag, de ere pligtige til at udrede. Jeg har derfor tænkt, om det ikke kunde være muligt her at knytte en Bestemmelse til, som ogsaa gav disse et Aars Afdragsfrihed eller muligvis Frihed for Halvdelen af Afdraget i to Aar, saa at de paa dette Omraade kunde blive ligestillede med dem, som faa Laan efter det foreliggende Lovforslag. Jeg tror, at det kunde støtte dem noget, og jeg tror, at Tabet for Samfundet eller Staten ikke vilde blive meget. Ja, det kunde ogsaa være, at det kunde være en Fordel for Staten. For skulde det gaa saaledes, at de, fordi det sidste Aar har været saa uheldigt, ikke kunne udrede Afdraget, og Staten derfor skulde til at overtage Fiskefartøjerne, saa kunde det maaske være i Statens gode, velforstaaede Interesse, at en saadan Afdragsfrihed blev dem til Del, for saa vidt en saadan Overtagelse derved blev undgaaet.

Det er egentlig den eneste Bemærkning, jeg har til Lovforslaget. Ellers forekommer det mig, at det omtrent kan lade sig vedtage, saaledes som det er forelagt her. Forandringen af de 22 Aar til 25 Aar kunde der ganske vist ogsaa være Grund til at tage under Overvejelse. Det er jo altid en Skønssag, hvad der er rettest i saa Henseende. Skal den ene Ting overvejes, kan der ogsaa være Grund til at overveje den anden, og da der vel bliver foreslaaet at nedsætte et Udvalg, kan man behandle Lovforslaget lige hurtigt for det.

Jeg vil hermed anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings Velvillie og til saa hurtigt Behandling som muligt.

Sonne: Jeg skønner ikke rettere, end at de Oplysninger, der ledsage det foreliggende Lovforslag, vidne om, at Loven af 22. April 1904 om Fiskerilaan har virket fuldt tilfredsstillende efter sin Hensigt, saa at der er al Anledning til, naar dens 5-aarige Gyldighed er i Begreb med at løbe ud, da at søge tilvejebragt en Afløser for den. Under disse Omstændigheder kan ogsaa jeg i god Harmoni med de ærede Medlemmer, der allerede have udtalt sig, anerkende Betimeligheden af Fremsættelsen af det her foreliggende Lovforslag, godkende de Principper, hvorover det er bygget, og i det store og hele give Lovforslaget min Tilslutning, saaledes som det her møder frem.

Lovforslaget holder sig jo i det store

og hele ret nær til den nugældende Lov om Fiskerilaan. Afvigelserne ere ikke mange, og de Afvigelser, der findes, baade i det oprindeligt fremlagte Regeringsforslag og i Forslaget, saaledes som det nu er ændret under Folketingets Behandling, kan jeg i det store og hele tiltræde. Dette gælder saaledes Bestemmelsen i § 1 om en Forhøjelse fra 200,000 Kr. til 250,000 Kr. af det Beløb, der kan stilles til Raadighed til direkte Laan. Det gælder endvidere den Ændring, der er indsat i § 2 b, og som har til Hensigt at gardere Statskassen mod Tab ved de direkte Laan. Det gælder yderligere den i § 4 indførte Bestemmelse om, at Laan kan ydes til Opførelse, Istandsættelse og Forbedring ogsaa af Ishuse, Røgerier, Salterier og Konserveringsanstalter. Og det gælder endelig de Ændringer, der ere indførte i § 4 f, hvorunder ogsaa Bestemmelsen om, at Laaneforeningernes Udlaansrente kan gaa op til 4½ pCt.

Alt det kan jeg tiltræde, men skønt jeg saaledes i det store og hele finder Forslaget godt og tiltalende, er der dog enkelte Punkter, hvor ogsaa jeg kunde ønske Ændringer. Det fremgaar af de Forslaget ledsagende Oplysninger, dels at Begæret efter direkte Laan er stærkt stigende, saaledes at dette Begær i indeværende Aar er gaaet op til 298,500 Kr., dels at der ved disse direkte Laan er paaført Statskassen Tab. Dette Tab er ikke stort, men der udtales Forventning om, at det vil blive større. Under de saaledes foreliggende Omstændigheder forekommer det mig ret naturligt, at der tilvejebringes en Censur af de Laansøgere, som melde sig, og en saadan Censur er ogsaa tilvejebragt nede i det andet Ting, idet man under § 2 a, b og c har opstillet visse Vilkaar, Laansøgerne maa fyldestgøre. Herunder er ogsaa opstillet Vilkaar om, at vedkommende skal være 22 Aar gammel. Jeg er ganske enig med det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Johnsen) i, at det vilde være ret naturligt at ændre dette til, at Laansøgeren skal være mindst 25 Aar gammel. Jeg maa maaske i denne Forbindelse gøre den højtærede Landbrugminister opmærksom paa, at saaledes som § 2 c er formuleret, kan den neppe blive staaende. Der staar, at vedkommende „er 22 Aar gammel“. Saa snart han naar 23 Aars Alderen, skal han herefter have forskertset sin Adgang til at opnaa disse Laan. Det kan selvfølgelig ikke være Hensigten. Der maa i hvert Tilfælde staa „mindst 22 Aar“. Men jeg anbefaler ligesom det ærede 2det